

mangiatòria, f. V. mangeria.

mangiatura, f. izgrîzeno, izjedeno mjesto (na hljebu, na tkanini).

mangiatutti, m. indecl. drzak, naduvan, obijestan čovjek.

mangiaufo, m. indecl. gotovan, muktadžija, čankoliz.

mangiauòmini, m. indecl. nebojša, hvališa, razmetljivac.

mangime, m. krma, pića, meća; (di piselli e vece) crno brašno; (per ingrasso di bestiame) krma.

mangiucchiare (*mangiuccio, -chi*), v. n. griskati, jesti preko volje; često i pômalo jesti.

mani, mpl. (lett.) duše mrtvih (kod Rimljana); podzemni bogovi.

mani (a), av, u, na ruke.

mania, f. bijes, ludost, djelomično ludilo, zanesenost, pomama, čudnovate navike; manija; è la sua —, to je njegova omiljena ideja, omiljen predmet.

maniacò (-ci), ag. mahnit, bjesomučan; nastran, zanesen, lud; *delirio* —, bjesomučno ludilo. || m. mahnitac, ludak.

maniato, ag. (arc.) è tutto lui —, on je prava slika i prilika, puki on.

mânicia (-che), f. držalje, držak, drška, ručica, držalica; (di vestito) rukav; (stôr.) rukav od oklopa; (fig.) una — di ladri, banda, čopor lupeža; -e cogli sgonfi, rukavi naduveni pri ramenu; (farm.) — d' Ippòcrate, cjedilo za piće; èsser di — larga, biti širokih rukava, ne gledati potanko; quest' è un altro par di -e, to je drugo, to je druga stvar; (fig.) avere una cosa nella —, nelle -e, držati, imati u rukama, neograničeno odredivati; in -e di camicia, goloruk.

manicare (*mânico, -chi*), v. a. e v. n. DA. jesti.

manicaretto, m. ukusna poslastica.

manicheismo, m. (relig.) manihejizam [dualistička nauka Maneta (III. v.) koji je je naučavao da postoje dva prvotna počela: jedno dobro a drugo zlo].

manichèo, m. (relig.) manihejac (slijedbenik manehejizma).

manichetta, f. dim. zarukavlje, taslica, rukavnica, narukvica, manžetna.

manichino, m. dim. V. manichetta; (pitt.) čovječja, životinjska figura od voska ili debelog papira, hartije (kartona); lutka od voska ili drveta; (archit.) ukras u obliku kotarice pune cvijeća i voća; (pl.) (manette) lisičine.

manico (-chi), m. (d' uno strumento) držalje, držak, drška, držalica; ručica (na plugu); (di vaso) drška, ručica; (di scure) sjekirište; (di coltello) korice; (di scarrello) člen; (di cucchiaio) držak; (di spada) balčak; — della zàngola, bućkalo; Arlehinova drvena sablja; méttere — a, metnuti, nasaditi držalje, dršku; (fig.) girare, ciurlare nel —, biti u opasnosti da se izgubi nešto, ljujlati se; (fig.) uscir dal —, isklaliti srdžbu; (prov.) tante volte al pozzo va la séccchia che la ci lascia il — e l' orècchia, dotle vrč ide po vodu, dok se ne razbijje; gettare il — dov' è andata la scure (diétero la scure), baciti držak poslije sjekire.

manicòmio (-mi), m. ludnica, duševna bolnica.

manicòtto, m. muf; rukavnica; nagliavak; micica, kolčak.

manicure e manicure, m. njegovanje ruku.

maniéra, f. način; običaj; obični način postupanja; vrsta; (lett. e artis.) način rada svojstven nekome; (di stile) izvještačenost, neprirodnost; — d' èssere, način; bella —, uljudnost, učitivost; curiosa —, čudno držanje; (di artisti) far di —, učiniti izvještačenim; dati krut, usiljen, neprirodan izgled; — campagnola, seoski običaj; di belle -e, uljudan, udvoran, učitiv; di — che, tako da; in che —?, kako?; in tutte le -e, svakako; in — di, kao, kao po, iz, kao iz; in nessuna —, nikako, ni na koji način; alla — di, kao, kao što, onako isto kao; alla — che, tako da; in qualche —, u neku ruku, donekle. || Sinón.: spécie, fatta, foggia, forma, sorte, sorta, guisa.

manierato, ag. izvještačen, neprirodan, usiljen; parole -e, laskave riječi; stile —, suviše izvještačen stil. || m. izvještačenost, neprirodnost, usiljenost.